

Προσευχή χρειάζεται για αυτούς τους δυστυχείς

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Σεβ. Μητροπολίτου Χουγκ-Κουγκ κ. Νεκταρίου

Όταν ήμουν έφηβος, πήγαινα από τον Πειραιά στην Αθήνα για να ακούσω τις ομιλίες δύο ιεροκηρύκων. Και οι δύο χαρισματούχοι. Δεινοί ερμηνευτές της Αγίας Γραφής και των έργων των Αγίων Πατέρων. Είχαν όμως μία μεγάλη διαφορά. Ο ένας μειλίχιος, προέτρεπε σε μετάνοια, εξομολόγηση, συμμετοχή στα Μυστήρια, υπακοή στην Εκκλησία και τους κληρικούς. Ο άλλος θυμώδης και εκρηκτικός, προέτρεπε σε έλεγχο των κακώς κειμένων εντός της Εκκλησίας.

Ένα απόγευμα έγινα μάρτυς ενός γεγονότος. Είχε τελειώσει η ομιλία του πρώτου ιεροκήρυκος, αυτού που μίλαγε για την μετάνοια. Φεύγοντας, στις σκάλες που οδηγούσαν προς την έξοδο, είδα μια κυρία σε έξαλλη κατάσταση να ουρλιάζει. Κατηγορούσε όλους εμάς διότι δεν πηγαίναμε να ακούσουμε τον άλλο ιεροκήρυκα. Διότι δεν ελέγχουμε τον τάδε επίσκοπο και τον δείνα κληρικό. Τσίριζε και μας έδειχνε με το δάχτυλο: ντροπή σας....

Η εικόνα αυτής της γυναίκας έμεινε χαραγμένη στο μυαλό μου. Έβλεπα δύο διαφορετικές χριστιανικές συμπεριφορές. Από την μία ανθρώπους με γαλήνη στα πρόσωπα, από την άλλη μια γυναίκα να μαίνεται... Δεν χρειάστηκε σοφία για να καταλάβω τι συνέβαινε και που αναπαυόταν το Πανάγιο Πνεύμα.

Αργότερα, φανερώθηκαν και οι καρποί της εργασίας τους. Ο ένας αξιώθηκε να πληροφορηθεί την ημέρα του θανάτου του και έφυγε εν μετanoία, ειρηνικός και

γεμάτος με χάρη Θεού. Ο έτερος επί χρόνια έπαιρνε ψυχοφάρμακα για να ελέγξει τις κρίσεις και πέθανε αφορισμένος από την Εκκλησία.

Η τραγική περίπτωση του δευτέρου ιεροκήρυκος είναι δυστυχώς ένα κλασσικό παράδειγμα του εκ δεξιών πολέμου. Η πιο ύπουλη μέθοδος και η πιο επικίνδυνη τακτική την οποία ο διάβολος χρησιμοποιεί για να ρίξει ακόμα και έμπειρους στον πνευματικό αγώνα.

Σήμερα, Επίσκοπος με την χάρη του Θεού, βλέπω δυστυχώς ορισμένους εργάτες του ευαγγελίου να γελοιοποιούνται από τον εκ δεξιών πόλεμο του διαβόλου. Φαντασιώνονται κάποιοι ότι είναι οι προστάτες της Εκκλησίας. Οι ομολογητές της Ορθοδοξίας. Ελέγχουν... Ελέγχουν... και τελικά πέφτουν... και εξέρχονται της Εκκλησίας και χάνουν την θεϊκή χάρη...

Η πτώση είναι μεγάλη. Δεν καταλαβαίνουν την πλάνη. Τυφλώνονται από εωσφορικό εγωισμό.

Προσευχή χρειάζεται για αυτούς τους δυστυχείς. Μήπως ο Θεός βρει κάποια χαραμάδα στις καρδιές τους και τους οδηγήσει σε μετάνοια και ανάνηψη.

Είναι κρίμα εργάτες του ευαγγελίου να γίνονται παίγνια στα χέρια του διαβόλου...

Πηγή: synodoiporia.gr